

VEST FOR EDEN

Program kr. 20,-

Teatersjef og ansvarlig utgiver: Kjetil Bang-Hansen. Programredaksjon: Erik Årslund og Hanne Lise Rørstad
Foto: Hans Jørgen Brun. Foto forside: Leif Gabrielsen. Grafisk design: Solveig Jevanord. Trykk: Oslo Aksidenstrykkeri as

KJÆRE PUBLIKUM!

NB Rana
Depotbiblioteket

Vi åpner dørene og ønsker dere velkommen til en ny sesong, og vi gjør det i glede. Økonomien ved dette teatret er skral og har vært det lenge, men troen på teatret og dets viktige plass i vår by kan ingen ta fra oss. Vi vil fortsette vår repertoarlinje som er å leve opp til vårt navn: Oslo Nye Teater er et teater for byen og den nye dramatikken. Derfor vil vi i løpet av høsten presentere for dere hele tre urpremierer, pluss en norgespremiere, og toppe det hele med to klassikere i en helt ny fasong. Besøk oss, bruk oss, vi er stolte og glade over vårt arbeid og vil så gjerne dele det med dere alle.

Forestillingen i kveld er den første av høstens urpremierer, og er noe så sjeldent som et nytt, stort stykke norsk samfunnsdramatikk. Jesper Halles skuespill er enda et bevis på at det virkelig lever i den nye

norske dramatikken. På tross av trange økonomiske kår både for norsk film og norsk teater, er vi vitne til et engasjement og en vitalitet på dramasisiden som vi skal være meget glade for. I Jesper Halles nye skuespill kan vi finne toner både fra Tsjekov og Lars Norén, men klangen er likevel nær og norsk. Hans tekst er personlig og egenartet, han skriver om sin egen generasjon, om dem som hadde sin ungdom midt på 1970 tallet, og gjør det med et mot, en ømhet og en humor det er verdt å lytte til. Vi er glade for å kunne presentere dette skuespillet for dere, og for på denne måten å kunne ønske dere velkommen til høstens sesong på vår hovedscene.

Kjetil Bang - Hansen
teatersjef

NESTEN SOM ÆREFRYKT...

Jesper Halle

Som forbundsleder Eva Sevaldson gjør rede for på annen plass her i programmet:

Det finnes mange muligheter for norske dramatikere hvis man er villig og allsidig, både i nye medier og nye kanaler. For min egen del har jeg i årevis drevet vekselbruk mellom scene-dramatikk og å arbeide med dramatikk for radio og fjernsyn. Det er et arbeid jeg har lært mye av. Tre år med sketsj-skriving for *Midt i Smørøyet* lærer en noe om å karakterisere fort, komme til poenget, og komme seg unna. Og *Offshore*-episodene mine har blant annet vært en god drill i å arbeide med flertrådig handling. (Eksempel: Dagny nødes til enda en drink av tvilsom sjarmør, her er det fare på ferde! Klipp til: Varsellampe blinker i kontrollrom - noe er alvorlig galt på plattformen Huldra...)

TV- og radioskrivingen min er arbeid jeg har hatt glede av, og jeg skammer meg ikke over resultatene. Likevel kjenner jeg noe som nærmer seg ærefrykt i forhold til teateret, som jeg ikke føler i forhold til elektroniske media. Jeg har ofte lurt på hvorfor det er slik. Svarene mine på det er neppe særlig originale - men her er de nå likevel:

Det henger selvsagt sammen med at teateret er et møte mellom

levende mennesker og at forløpet av det møtet - hva en sammen opplever av sorg, glede, spenning og erkjennelse - alltid er åpent. Det har å gjøre med at dette levende møtet på sett og vis blir mer og mer enestående etterhvert som det utvikles stadig nye former for elektroniske møter.

Det har også å gjøre med at teater enten det er godt eller dårlig, alltid er et møte mellom levende mennesker (skuespillere og publikum) som skal gjennomføre et rituale sammen. - Og da tenker jeg ikke på alle de sosiale ritualene omkring en forestilling, men selve forestillingens rituale. Der man lever sammen gjennom et hendelsesforløp som på en eller annen måte sier - nei, nettopp ikke sier, men viser ved handling noe om hvordan tilværelsen «er».

Dette rituelle grunntrekket er alltid der i teateret. Og enten det nå er Aischylos, Feydeau, Ibsen, Ray Cooney, eller en nålevende nordmann som er dramatikeren som har lagt tekst til en forestilling, så er man alltid med på å legge grunnlaget for en hendelse som har en fot i ritualet. Akkurat det er mer enn nok til å fylle i hvert fall meg med ærefrykt.

NORSK DRAMA MOT ALL TIMES HIGH

av Eva Sevaldson, Formann i Norske Dramatikeres Forbund

Antallet norske urpremierer på institusjonsteatrene har vært relativt konstant de siste 10 årene, nemlig pluss/minus 25. Rundt det nasjonale jubelåret 1994 har vi imidlertid et underlig avvik med 42 premierer i 1993 og 34 i 1994. Det er ikke lett å gi noe fornuftig svar på hvorfor OL på Lillehammer skulle inspirere norske teatersjefer til å sette nyskrevet drama på repertoaret. Man kan være fristet til å foreslå forklaringer som: teatermiljøet ble minnet om at vårt drama oppstod samtidig med de olympiske leker, at for de gamle grekere var idrett og kunst, legeme og ånd to sider av samme sak, at samtidige fortellinger er like viktige som direkteoverførte idrettsprestasjoner. Man kunne som sagt være fristet til å foreslå slike forklaringer. Imidlertid tror jeg ikke noe på dem. Jeg tror dessverre det var et uttrykk for god, gammel norsk skippertaksmentalitet, inspirert av den samme nasjonale rus som resten av befolkningen led av etter at «Lillhammer» ble satt på verdenskartet. Hvis ikke skulle jo antallet urpremierer blitt liggende omtrent der, mellom 35 og 40, - i stedet for å dale sørgelig, men sikkert nedover til ti-årets bunnpunkt ble nådd i 1998 da 22 nye sceneverk ble presentert for publikum. I sannhet en ironisk utvikling i det samme decenniet som antallet medlemmer i Norske Dramatikeres Forbund økte med nærmere 60% fra ca. 150 til ca. 220.

Det selvsamme nittitalt bød som kjent også på en medierevolusjon. Fra vår ene trauste fjernsynskanal som samlet familien rundt lørdagsunderholdningen, til et mylder av tilbud hva enten man tar dem inn via egen parabol eller pr. kabel. Det er min påstand at befolkningens konsum av drama eksploderte samtidig med oppløsningen av NRK-monopolet.

Hvis man tenker etter hvor mye dramatik er omgitt av, blir mengden anselig. For hva er Lotto-reklamen annet enn et stykke nyskrevet drama? De aller fleste reklamesnuttene inneholder alt som kreves av en velkomponert dramatisk tekst: En interessant hovedperson, et problem som må løses og et overraskende sluttpoeng like før produktlogoen dekker fjernsynsruten slik sceneteppet går ned når stykket er slutt.

Eller hva med dataspillene? Her presenteres vi også for et persongalleri og en utfordring som spilllets helt må respondere på. Og som alle dramatikere har visst så lenge det er blitt skrevet aristotelisk drama her i verden, har også dette spillet kun to mulige utganger: Seier eller død.

Doku-dramaene, hvor virkeligheten er redigert etter den dramatiske

skrivekunsts alle regler. Hvor enhver situasjon vår vakre norske dyrlege på den engelske landsbygden kommer opp i, blir konfrontert med, og må finne løsninger på, er konstruert nøyaktig slik den gamle læremester Aristoteles foreskrev for 2.500 år siden.

Og seriene, da! Hvor det ene serieavsnittet følger det andre like uavbrutt som privatbilene på E18 i en evig, langsomtgående rushtrafikk: såpeserier, krimserier, sit.comserier, miniserier, barneserier, dramaserier, actionserier, ungdomsserier... You name it! De fleste er nemlig amerikanske. Men en stadig større del er faktisk norske. Det viser seg nemlig at seerne foretrekker norsk drama fremfor amerikansk. Så sant de har valgmuligheten, da...

Hvis man legger sammen alt som blir skrevet av dramatikk i kongeriket Norge ved årtusenskiftet er det altså ingen tvil om at norsk drama går mot all times high, for å si det på børspråket. Og det kan man trygt gjøre, for norsk dramaproduksjon styres mer og mer fra børsen og stadig mindre fra katedralene. Økningen i volum, om enn ikke i kvalitet, kommer nemlig i den kommersielle delen av bransjen.

Min uærbødige påstand er at publikums konsum av dramatikk er større enn noen ganger tidligere i historien, hvilket selvfølgelig medfører at også norske dramatikere leverer nyskrevet stoff som aldri før. Men som statistikken dessverre viser, kommer mesteparten av all denne nye skaperkraften og energien ikke scenekunsten til gode. Sett

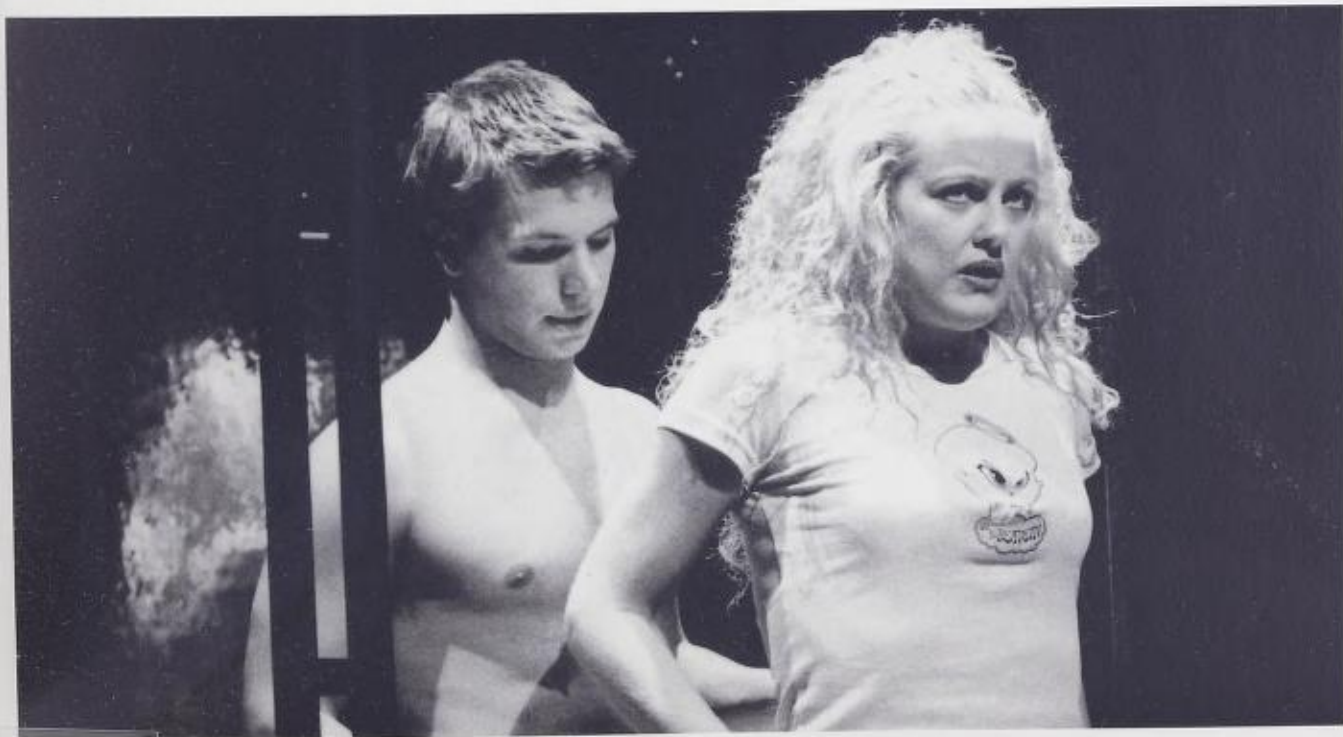

i forhold til alle andre arenaer taper derimot scenedramatikken terrenget. Nettopp derfor er det viktigere enn noensinne å verne kilden. Teatret, - scenen, - det i tid og rom samtidige møtet mellom skuespilleren og publikum er og blir egentlige grunnvoller for alle andre genre, enten de er rent kommersielle eller har kunstneriske ambisjoner om å formidle noe sant og viktig til fellesskapet. Det er nettopp nå vi må sikre vekstvilkårene for norsk scenisk drama av høy kvalitet. Dersom vi tillater markedet å overta som "dramamonopolist", er jeg overbevist om at vi kommer til å forspise oss på tomme kalorier i form av åndsforlatte såper og voldsforherligende digitaldrama. Menneskets lyst til å delta i den fremstilte fortellingen vil nemlig ikke forta seg. Tvert imot, lysten ser ut til å øke jo mer man

ser, slik det gjerne er med lyst av ulike slag. Det er vårt felles ansvar å stille menneskets dramatiske sult med næringsrik føde.

Sesongen 1998/99 kunne by på 36 norske urpremierer på institusjonsteatrene. Står vi overfor et nytt rusfenomen, denne gangen forårsaket av millenniumskiftet, som i likhet med forrige nasjonale fellesrus er dømt til å ende i nedtur? Eller ser vi en gryende erkjennelse av den nasjonale samtidsdiktningens betydning i globaliseringen og kommersialiseringens tidsalder? Ikke vet jeg, men det er jo lov å håpe!

Venner og kolleger i Norske Dramatikeres Forbund ønsker Oslo Nye Teater og Jesper Halle til lykke med et nyskrevet, norsk sceneverk!
To be continued...

VEST FOR EDEN

- et stykke om tiden, kjærligheten og Oslo vest
av Jesper Halle

Fred (Frederik Anton Alm, pensjonert lege):	Helge Reiss
Onkel Kent (Kent Erik Alm, Freds yngre bror):	Sigmund Sæverud
Stine (Stine Alm, Freds datter):	Birgitte Victoria Svendsen
Thomas (Thomas Arnold Alm, Freds sønn, Stines tvillingbror):	Morten Røhrt
Lille-Stine (Stine Viktoria Alm, Thomas' datter):	Marian Saastad Ottesen
Munk (Jan Morten Flateby, klassekamerat og gammel venn av Thomas og Stine):	Johannes Joner
Eivor (Munks kone):	Unni Evjen
Virginia (Virginia Olsen, gikk en klasse under Thomas og co på skolen):	Ingrid Vollan
Rita (gikk i klasse med Virginia):	Trine Svensen
Gudmund (Ritas mann):	Geir Kvarme
Carsten Møll (vernepliktig i marinen):	Nicolai Cleve Broch

Regi: Kjetil Bang-Hansen

Scenografi og kostymer: John-Kristian Alsaker

Originalmusikk: Morten Halle

Fremført av: Knut Værnes, gitar. Ivar Anton Waagaard, piano.

Frode Berg, bass. Rune Arnesen, trommer. Morten Halle,
saksofon, øvrige instrumenter og lyder

Lys: Øyvind Wangenstein

Masker: Eva Sharp

Suffli: Didi Stig

Lyd: Erling Jørgensen

Inspisient: John Ellefsen

Urpremiere Hovedscenen 16. september 2000

JESPER HALLE, dramatiker (f. 1956)

Er født, oppvokst og bosatt i Oslo. Har studert filosofi og litteratur ved universitetet i Tromsø og norsk ved universitetet i Oslo. Siden 84 har han skrevet et 20-talls dramatiske verker for teater, radioteater, TV (bl.a. til *Offshore* og *Midt i Smørøyet*) og dukketeater. Tidligere produksjoner på Oslo Nye inkluderer bl.a. *Livet er en sandstrand* (Centralteatret 90) og *Dagenes Lys* (Centralteatret 96). Sistnevnte mottok han Ibsen-prisen for.

KJETIL BANG-HANSEN, regi

Overtok som teatersjef (og instruktør) ved Oslo Nye i 96. Har vært teatersjef både ved Rogaland Teater (76-82), Den Nationale Scene (82-86) og Nationaltheatret (86-87), og var en av initiativtakerne til Teatret Vårt i Molde. Han har også vært rektor ved Statens Teaterhøgskole (73-76). Bang-Hansen har arbeidet som instruktør ved Det Norske Teatret (87-94), har vært instruktør og kunstnerisk rådgiver ved Nationaltheatret og har hatt en rekke andre regioppgaver i inn- og utland. I 83 mottok han Fritt Ord-prisen. Hans regisuksesser de seneste årene inkluderer bl. a. Ibsens *Et dukkehjem*, *Apostlenes gjerninger* som han fikk kritikerprisen for, *Markusevangeliet*, *17. mai!* (97), *Nærmere* (98) og *Juleoratoriet* (98).

JOHN-KRISTIAN ALSAKER, scenografi og kostymer

Har en lang internasjonal merittliste. Han er utdannet i England, hvor han i 3 år arbeidet ved Royal National Theatre og Old Vic under sjefscenograf John Burys ledelse. Her arbeidet han bl.a. med sir Peter Hall, sir John Gielgud, dame Peggy Ashcroft og sir Albert Finney. Han har også arbeidet en årrekke som sjefscenograf ved Los Angeles Theatre Centre, har vunnet flere amerikanske kritikerpriser og en Emmy-statuetten for TV-filmen *Phantom of the Opera*. I Norge har han bl.a. hatt ansvaret for scenografien til åpnings- og avslutningsseremoniene under OL på Lillehammer og til Oslo Nye Teaters produksjoner *Nærmere* (98), *Juleoratoriet* (98) og *Tater!*.

MORTEN HALLE, musikk

Har spilt saksofon med en rekke norske band og artister, opptrådt på festivaler i inn- og utland og medvirket på et stort antall plate-

produksjoner. Han har i utgangspunktet skrevet musikk for de ensemblene han har medvirket i, men han har også komponert for teater, ballett, spillefilmer, TV-serier, dokumentar- og reklamefilmer. For Oslo Nye har han tidligere komponert musikk til *Dobbel Nyttelse* av Cecilie Løveid og flere dukketeaterproduksjoner. Av større bestillingsverk kan nevnes *Forvirringens ulemper* (Carte Blanche/ Festspillene i Bergen), *Kun kort opphold* (Dølajazz) og *Halles komet* (Molde Jazzfestival).

HELGE REISS

I sin over 50 år lange karriere har Reiss spilt i en lang rekke teaterstykker og TV-suksesser. Han har også gjestet Riksteatret som Professor Higgins i *My Fair Lady*. Mange vil huske ham fra *Den røde pimpernel* (60, 65 og TV), *Skulle det dukke opp flere lik...* (69 + TV), *Det er min vår i høst* (81 + TV), *Rita* (81), *Dyrene i Hakkebakkeskogen* (82), *17. mai!* (97), *Kvinneskolen* (93) og *Soloppgang i Riga* (94). Sistnevnte var også hans avskjedsforestilling da han gikk over i pensjonistenes rekke.

SIGMUND SÆVERUD

Frå han avsluttet Statens Teaterhøgskole i 64 har han vært skuespiller på Riksteatret (64-67), Den Nationale Scene (67-71) og Hålogaland Teater (71-81). I tillegg har han vært freelance i mange år med oppdrag ved bl.a. Det Norske Teatret, Teater Ibsen, i radio, på film og i TV. Han har også regissert en rekke oppsetninger ved Trøndelag Teater, Den Nationale Scene, Nordland Teater, Teater Ibsen og Hålogaland Teater. Han har undervist ved Statens Teaterhøgskole, hatt en rekke verv i kunstner-organisasjoner og er nå for første gang på Oslo Nye.

BIRGITTE VICTORIA SVENDSEN

Før hun kom til Oslo Nye i 90 hadde Birgitte Victoria Svendsen arbeidet både ved Rogaland Teater, Riksteatret og Fjernsynsteatret hvor hun bl.a. spilte Julie i *Romeo og Julie*. Hun har også medvirket i en rekke TV-serier og spillefilmer. På Nationaltheatret spilte hun Lady Shiltern i *Den perfekte ektemann* i 96. Ved Oslo Nye har hun vært Puck i *En midtsommernattsdrøm* (91), Ruth i *Vi bare spøker* (93), Yerma i *Yerma* (94) og de seneste årene spilt i bl.a. *Jakes kvinner* (95), *Dampen* (97), *Sexy* (98) og *Du ser så godt ut* (99).

MORTEN RØHRT

Har vært ansatt ved Oslo Nye siden 92. Han har også arbeidet ved Rogaland Teater, Den Nationale Scene, Nationaltheatret, som freelancer og som lærer ved Statens Teaterhøgskole. Han benyttes også mye i radio og på film. Ved Oslo Nye har han bl.a. medvirket i *Brødrene Karamasov* (93), *Macbeth* (94), *Crazy For You* (95), *Nattherberget* (95), *Idioten* (96), *Juleoratoriet* (98), *Beatles* (99), *Tater!* (2000) og sist som Dr. Scott i *The Rocky Horror Show* på Centralteatret i vår.

MARIAN SAASTAD OTTESEN

Det er kun 1 år siden Ottesen gikk ut fra Statens Teaterhøgskole. I løpet av det siste året har hun hatt flere oppdrag både innen film og teater. Ved Oslo Nye har hun medvirket i *Ville engler* av Tennessee Williams (99), i Molières *Den gjerrige* tidligere i år og sist som Janet i *The Rocky Horror Show* på Centralteatret.

JOHANNES JONER

Har vært engasjert ved Torshovteatret, Nationaltheatret, Nordland Teater, Rogaland Teater, NRKs Fjernsynsteatret og Barne-TV og har også medvirket i TV-serier og spillefilmer (bl.a. suksessen *Over stork og stein*). Han har vært ansatt ved Oslo Nye siden 88, hvor han har spilt bærende roller i bl.a. *Anything Goes* (90), *M. Butterfly* (90), *Crazy For You* (95), *Mysteriet Myrna Vep* (96), *Juleoratoriet* (98), årets *Nachspiel* på Centralteatret og sommerens *Joner & Joner & Joner* av og med 3 stk. Joner på Hovedscenen.

UNNI EVJEN

Har vært ved Oslo Nye i over 25 år, men har også arbeidet på Det Norske Teatret, Riksteatret (bl.a. som Victoria i Hamsuns *Victoria*), i radio og TV (bl.a. som Rosa i Fjernsynsteatrets serie *Benoni og Rosa*). Ved Oslo Nye har hun hatt en rekke forskjellige roller, bl.a. som Portia i *Kjøpmannen i Venedig* (80), Blanche i *En sporvogn til begjær* (92), Moren i *Min modige mor* (93), Lady Macbeth i *Macbeth* (94), og de seneste årene i *Idioten* (96), *17. mai!* (97), *Beatles* (99) og *Tater!*

INGRID VOLLAN

Var engasjert ved Trøndelag Teater og Teatret Vårt i Molde før hun kom til Oslo Nye i 84. Hun har også vært med i flere TV-produksjoner, bl.a. NRKs filmatisering av Alexander Kiellands *Fortuna*. Ved Oslo Nye har hun vært innom de fleste typer roller fra Peter Pan i *Peter Pan* (85) til Ophelia i *Hamlet* (92). På 90-tallet medvirket hun også i forestillinger som bl.a. *Brødrene Karamasov* (93), *Macbeth* (94), *Idioten* (96) og Jesper Halles *Dagenes lys* (96). I vår hadde hun rollen som Anita i Mike Leighs *Nachspiel* på Centralteatret.

TRINE SVENSEN

Siden hun ble ansatt ved Oslo Nye i 90 har hun også spilt i «eksterne produksjoner», bl.a. for Dollie de Luxe, som Maja Rubek i Ibsens *Når de døde våkner* (Agder Teater) og som Mimi i *Rent* på Trøndelag Teater. Ved Oslo Nye har hun bl.a. spilt tittelrollen i *Ronja Røverdatter* (90), Hermia i *En midsommernattsdrøm* (91), Agnes i *Kvinneskolen* (93), og monologen *Shirley* (95), medvirket i *Idioten* (96), i Jesper Halles *Dagenes lys* (96) og spilt tittelrollen i *Per Pusling* (98). I år har hun vært med i *Tater!* og Centralteatrets *The Rocky Horror Show*.

GEIR KVARME

Var engasjert både ved Torshovteatret og Nationalteatret før han kom til Oslo Nye i 97. Ved Torshovteatret fikk han Bjørnstjerne Bjørnson-prisen for rollen som Ellard Simms i *Utlendingen* av Larry Shue. For mange er han kjent fra film og TV, bl.a. fra *Fredrikssons Fabrikk* og *Nr. 13*. Ved Oslo Nye har han spilt Roger i *17. mai!* (97), Dan i *Nærmere* (98), Kjell Bjarne i *Elling* og *Kjell Bjarne* (99), Harpagon i *Den gjerrige* (2000) og i *Juleoratoriet* (98) og *Beatles* (99).

NICOLAI CLEVE BROCH

Kom rett fra Statens Teaterhøgskole til Oslo Nye og rollen som Hjalmar i *Hjalmar og Flode* i 99. Deretter spilte han rollen som Sønnen i *Sa mor* (99), Robert i *Tater!* på Hovedscenen tidligere i år og Brad i *The Rocky Horror Show* på Centralteatret i vår.

HØSTENS REPERTOAR:

BABYTEATER — teater for de aller minste.

Av og med Kjersti Germeten og Marianne Edvardsen

Dukker: Kjersti Germeten. Scenografi: Per Horn. Musikk: Claude Debussy

Historien er en hverdagsfabel om et lite menneskebarn og en katt. Gjennom musikk av Claude Debussy møter de publikum og hverandre.

Passer for barn fra 1-3 år.

På Dukketeatret fra 18. august

ALBERT ÅBERG

av Gunilla Bergström

Oversatt av Tor Åge Bringsværd. Dramatisert av Stein Kiran

Regi: Stein Kiran. Dukker: Helena von Bergen. Scenografi: Per Horn

Musikk: Astrid Kocko-Lorentzon, Georg Riedel. Musikkarrangementer: Roy Hellvin

Med: Knut Wiulsrød, Cecilie Fangel og Per Skjølsvik

Bli med på en helt vanlig dag i Albert Åbergs liv. En spennende dag hvor alt og ingenting kan skje i selskap med Albert, Pappa, Skybert og andre venner, og ikke minst i selskap med farlige dyr og andre skumle skapninger.

Passer for barn fra 4 år.

På Dukketeatret fra 8. september

Ibsens VILDANDEN uten Ibsen

Bearbeidet av Nola Rae

Regi: Nola Rae. Scenografi og dukker: Matthew Ridout. Kostymer: Nola Rae/ Trude Bergh

Dukkemaker: Torunn Eithun

Med: Helle Haugen, Helén Vikstvedt, Gard Øyen, Hans Rønningen, Geir Børresen, Bentine Holm/ Janny Hoff Brekke og Martin Slaatto.

Nola Rae har nå kastet seg over Ibsen, og de som har sett forestillingene hennes på Centralteatret vet at de kan vente seg det høyst uventede og bursleske. Men vær ikke bekymret, *Vildanden* er fremdeles *Vildanden*. Og selvfølgelig er Hedvig, Hjalmar, Gina, Gregers Werle, gamle Ekdal og ikke minst Vildanden selv med... + noen flere.

På Centralteatret fra 7. september

DRACULA

et skrekk-skuespill av Lars Saabye Christensen

Meget fritt basert på Bram Stokers udlødelige roman

Regi, scenografi og kostymer: Per-Ølav Sørensen og Pavel Dobrusky

Skrekk-og gruteater du aldri har opplevd maken til!!! Med talentfulle unge skuespillere og hemmelig rolleliste. Du vet ikke hvem som er hvem før du sitter der selv, fanget i Draculas verden...

16-års aldersgrense.

21. oktober er det her! Kom hvis du tør...

musikalen CABARET

av John Kander, Fred Ebb og Joe Masteroff

Oversatt av Svein Sturla Hungnes

Regi: Svein Sturla Hungnes. Scenografi og kostymer: Kari Gravklev

Koreografi: Marianne Skovli Aamodt. Musikkalsk ledelse: Roy Hellvin

Med: Marit A. Andreassen, Anders Hatlo, Kari Simonsen/ Sidsel Ryen, Jon Skolmen/ Per Skjølsvik,

Erlend Bakker, Eli Anne Linnestad, Lars Jacob Holm, Stig-Werner Moe, Silje Haugum Nymoen,

Toni Ferraz, Rudy Claes, Christer Tørnell, Tine Erica Aspaas, Thea Bay, Odille Heftye Blehr,

Espen Furuseth, Cynthia Kai, Eli Stålhand, Anders Thoresen.

En av forrige århundres største musikaler er endelig tilbake i Oslo! På et dramatisk bakteppe av 30-talls dekadanse fortelles den gripende historien om mennesker som forsøker å skape seg et liv i en brutal verden hvor bare de tøffeste overlever. Noen drømmer om kjærlighet, andre om et nytt samfunn hvor den ariske rasen skal herske.

Premiere Hovedscenen 27. oktober

JUL MED PRØYSEN OG SNEKKER ANDERSEN

Bygget over Alf Prøysens tekster

Dramatisert av Stein Kiran

Regi: Stein Kiran. Scenografi: Christian Egemar. Dukker: Kari Noreger

Musikkarrangementer: Kalle Helgesen.

Med: Per Skjølsvik, Marianne Edvardsen, Kjersti Germeten og Knut Wiulsrød

I 10 år har Oslo Nye tilbudt publikum denne varme, vakre julefortellingen om Snekker Andersen og Julenissen som bytter roller på julekveiden. Stemningen, musikken, pepperkakene, musevisa og nissefamilien går rett til hjertet på liten og stor. Passer for barn fra 4 år.

På Dukketeatret fra 6. november

Depotbiblioteket

02sd 01 106

OSLO NYE BYENS EGET TEATER